

кои-то ся съ завардяли подъ сички-ты разны управлени, и кои-то още пакъ ся намиратъ, съ едно живо и блестательно въображеніе, една чувствительность скоро извѣршена и скоро удушена: най-сѣтий, единъ врожденный вкусъ за сички-ты художества заедно съ орждіемъ сѫщи за да уцѣніјъ онова что е добро между другы-ты видове, за да то произведѣтъ изнѣво. Въ праздницы-ты на полеки-ты народы, могутъ ся отличи още днесъ человѣци прилични по сичко на онъя, на кои-то рожкоплескани-та распалихъ Фідіасовыя, Мишель-Анжовыя, или Рафаиловыя геній. Тіи украшивать шапки-ты си съ благоуханиемъ цвѣта, сукнено-то то имъ налто е истѣкано съ единъ живописный способъ, както е и на древны-ты статуи; языки-ты имъ е инѣсказателень, и пъленъ съ отицѣ; чѣрты на лице-то имъ показвать ясию сички-ты имъ страсти, и отистинѣ тій съ удобинъ на най-сравнителна любовь, на пай-лютый гибъвъ. Ни еднъ праздникъ не имъ ся виждаше съвѣрщенъ ако моралны-ты способности на человѣка не си имѣтъ тамъ нѣкое мѣсто, ако черква-та дѣто ся сѣбирать не е украшена съ пріятность и съ единъ живописенъ способъ, ако една гармоническа музика не имъ въздига сърдца-та камъ небеса. Самы-ты имъ забавленія имѣтъ си сѫщій характеръ: Когато имъ заплатитъ, глѣдать съ трудъ да откѣснитъ нѣчто отъ нужны-ты си разноски за да имѣть сетьи да давать не за упомителны шитія, иль на театръ, на поеты (стихотворцы) импровезаторы (безъ приготовленіи стихове) на расказчицы, кои-то, като имъ расказывать исторіи разбуждѣтъ въображеніе то имъ и хранитъ духа имъ. Само въ Италиї ся